

РЕШЕНИЕ

№ 4345

гр. С, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 126 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.М.

при участието на секретаря И.Т.Т.
като разгледа докладваното от Б.М. Гражданско дело № 20221110162773 по описа за 2022 година

Предявени са обективно съединени установителни искове чл.79, ал.1 от ЗЗД във вр. с чл.149 от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД.

Ищецът „ТС” ЕАД излага в исковата молба, че ответниците Е. Д.Д. и М. О. Д., с ЕГН: *****, като наследник на О. Г. Д. са собственици на имот с адрес: гр. С, ****, обл. С - град, общ. Т, ул. “Ш.П.” № 61, апартамент на партерния етаж, са клиенти на ТЕ по смисъла на чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Излага доводи за наличие на облигационно правоотношение, възникнало въз основа договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи обвързват потребителите, без да е необходимо изричното им приемане. Твърди, че е доставял топлинна енергия за горепосочения топлоснабден имот, чиято цена не е заплатена в предвидения в общите условия срок.

Предвид изложеното са предявени искове за постановяване на решение, с което да бъдат осъдени

-Е. Д.Д. да заплати 7/8 от дължимата сума за доставена топлинна енергия, а именно 2269.05 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.05.2019 г. до 30.04.2021г.,

ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 389.84 лв. - законна лихва за забава върху главницата за потребена топлинна енергия от 15.09.2020г. до 25.10.2022г., както и сума за услугата дялово разпределение за периода м.10.2019 г. - м. 04.2021 г. в размер 37.55 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 8.25 лв. - лихва за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г.

- М. О. Д. да заплати 7/8 от дължимата сума за доставена топлинна енергия 1/7 - 378.18 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.05.2019 г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 64.97 лв. - законна лихва за забава върху главницата за потребена топлинна енергия от 15.09.2020г. до 25.10.2022г., както и сума за услугата дялово разпределение за периода м.10.2019 г. - м. 04.2021 г. в размер 6,26 лв. - главница, ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 1,38 лв. - лихва за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г.

С молба от 31.10.2023г. е направено искане за изменение на предявените искове, като е предявен иск за цялата претендирана сума за доставена топлинна енергия срещу Е. Д.Д.. Исканото изменение е допуснато по реда на чл.228, ал.3 от ГПК, като ищецът претендира заплащане от Е. Д.Д. и на сумата за доставена топлинна енергия в размер на 378.18 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.05.2019 г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата от 31.10.2023г. до окончателното изплащане на вземането, 64.97 лв. - законна лихва за забава върху главницата за потребена топлинна енергия от 15.09.2020г. до 25.10.2022г., както и сума за услугата дялово разпределение за периода м.10.2019 г. - м. 04.2021 г. в размер 6,26 лв. - главница, ведно със законната лихва от 31.10.2023г. до окончателното плащане на вземането, и 1,38 лв. - лихва за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г.

В молба от 08.12/2023г. са изложени обстоятелствата, на които се основава исканото изменение, а именно придобиване собствеността върху

топлоснабдения имот от Е. Димитров на основание наследствено правоприемство.

Ответникът Е. Д.Д. в писмения отговор излага съображения за неоснователност на исковете. Оспорват наличието на облигационно правоотношение за процесния период, тъй като е недолазано да е собственик на топлоснабдения имот. Оспорва исковете за заплащане на мораторна лихва, тъй като не е в забава поради неизпълнение на задължението за връчване на изравнителна сметка. Оспорва претенцията за заплащане услуга дялово разпределение.

Ответникът М. О. Д. в писмения отговор излага съображения за неоснователност на исковете, тъй като претенцията срещу нея се основава на качеството ѝ на наследник на баща ѝ - О. Г. Д., който не е бил клиент на топлинна енергия по смисъла на ЗЕ, доколкото не е бил собственик или вещен ползвател на процесния имот. Излага доводи, че дори да се приеме, че Х.И.Б. е бил собственик на 1/7 от процесния имот (за което липсват доказателства), то видно от съдебно удостоверение, издадено по гр.д. № 30501/2017 г. на СРС, 139-ти състав, О. Г. Д. се е отказал от наследството на Х.И.Б.. Отказът е вписан в специалната книга на съда под № 549/18.05.2017 г. Предвид този отказ, О. Д. не е станал собственик на процесния имот, а оттам дъщеря му като негов наследник няма как да придобие имот, който не е бил собственост на баща ѝ. Твърди, че ищцовото дружество е било наясно, че О. Д. се е отказал от наследството на Х.Б., който е направен в хода на производството по гр.д. № 30501/2017 г., СРС, 139-ти състав, по което ответник е бил О. Д., а ищец - „ТС“ ЕАД.

Третото лице помагач на страната на ищеца „Б., ООД не изразява становище по исковете.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Предявени са обективно и субективно кумулативно съединени осъдителни искове с правно основание [чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД](#), вр. с [чл. 149 ЗЕ](#) и [чл. 86 ЗЗД](#).

Основателността на исковата претенция с правно основание [чл. 79, ал. 1 ЗЗД](#) вр. [чл. 153, ал. 1 ЗЕ](#) се обуславя от наличието на следните предпоставки: съществуването на договорни отношения между страните за

доставка на топлинна енергия и реално доставена такава през процесния период, размерът на която да възлиза на претендираната сума. Съгласно правилото на [чл. 154, ал. 1 ГПК](#) установяването на горните обстоятелства е в тежест на ищеца. По правило източник на облигационно договорно правоотношение е договорът. Този начин на облигационно обвързване е приложим и в областта на продажбата на топлинна енергия предвид разпоредбата на чл.144, ал.1, т.6 от ЗЕ. Същевременно законът предвижда хипотеза на договорно обвързване и без наличието на изричен писмен договор, а именно – когато се касае за топлоснабдена сграда-етажна собственост, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване върху самостоятелен обект в етажната собственост са клиенти на топлинна енергия, т. е. те са страни по договорното правоотношение с доставчика /[чл. 153, ал. 1 ЗЕ](#)/. В коментираната хипотеза законът приравнява придобиването на право на собственост или вещно право на ползване върху топлоснабдения имот със сключването на договор с топлопреносното предприятие.

От нот. Акт№70/1964г. се установява, че са признати за собственици на топлоснабдения имот Х.Д.С. и Г.С.. От представените по делото удостоверения за наследници на Б.Х.С. с ЕГН: *****, починала на 19.07.2007г, Х.И.Б. с ЕГН: *****, починал на 15.11.2015г, Х.Д.С. с ЕГН: *****, починал на 15.02.1978г и Г.П.С. с ЕГН: *****, починала на 04.10.1994г, се установява, че Е. Д. Д. с ЕГН: ***** е техен законен наследник и собственик на топлоснабдения недвижим имот, въз основа на наследствено правоприемство. Поради изложеното се установява пасивната материално-правна легитимация на ответника Е. Д. за процесния период, в които имат качеството клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на [чл. 153, ал. 1 ЗЕ](#).

Не са ангажирани доказателства, от които да се установи ответникът М. О. Д. да е собственик на посочената в исковата молба идеална част от топлоснабдения имот, поради което предявените искове следва да се отхвърлят.

Предвид изложеното съдът приема, че между ищецът и Е. Д. е възникнало и съществувало през исковия период облигационно отношение по договор за продажба на топлинна енергия, който съобразно разпоредбите на [чл. 150 ЗЕ](#) се регулира от Общи условия за продажба на топлинна енергия

за битови нужди от "ТС" ЕАД на клиенти в град С, одобрени с Решение № 0У-1/27.06.2016 г. на КЕВР, без да е необходимо изричното им приемане по отношение на описания в исковата молба топлоснабден имот.

От заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че ищецът е изпълнил задължението си да достави топлинна енергия при спазване на изискванията на общите условия и съществуващата нормативна уредба до абонатната станция в етажната собственост, където се намира топлоснабдения имот, като е налице непрекъснато топлоснабдяване през процесния период, извършвани са ежемесечни отчети на общите топломери, дяловото разпределение е в съответствие с методиката и нормативната уредба.

Приета е основна съдебно-счетоводна експертиза, по която е направено заключение за размера на дължимите суми, след като се вземат предвид изравнителните сметки, които са в общ размер от 2647,23 лева за доставена топлинна енергия за процесния период, лихва в размер на 454,81 лева и 9,63 лева за дялово разпределение.

Предвид изложеното се установява, че ответникът Е. Д. има задължение за плащане на доставената топлинна енергия за процесния период.

Ответникът Д. дължи заплащане на главница за дялово разпределение, тъй като съгласно чл. 22, ал. 1 от приложимите Общи условия дяловото разпределение на топлинна енергия се извършва възмездно от продавача по реда на [чл. 61 и сл. от НТ](#) или чрез възлагане на търговец, избран от клиентите. В случая не се спори между страните, че такъв търговец е избран, както и че са извършвани редовни отчети, а разпределението на отчетената топлинна енергия е извършвано съгласно нормативната уредба. Поради изложеното е възникнало задължението за заплащане на стойността на тази услуга, като таксата се дължи именно на ищцовото дружество по силата на чл. 22, ал. 2 от приложимите Общи условия. Поради това съдът приема искът за цената на услугата дялово разпределение за основателен, както и претенцията за лихва за забава върху претендираната сума поради акцесорният ѝ характер.

По направеното възражение от ответника Е. Д. за погасяване на вземането по давност, съдът приема следното:

С решение № 168/22.12.2009г., постановено по т.дело № 408/2009г. по описа на Върховния касационен съд, Търговска колегия, Второ отделение по реда на чл.290 ГПК е прието, че задълженията на потребителите на топлинна енергия, представляват задължения за периодично плащане, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения с посочен в Общите условия падеж, поради което и по отношение на тях е приложима давността по чл.111, б."в" ЗЗД.

Посоченото решение представлява задължителна практика на ВКС по аргумент от чл.280, ал.1, т.1 ГПК и т.1, ТР № 1/2009г. Съгласно разпоредбата на чл.114, ал.1 от ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения /каквито са процесните за главница/, давността тече от деня на падежа /тъй като срокът е уговорен в полза на длъжника и кредиторът не може да иска предсрочно изпълнение/. Следователно задълженията на ответника за заплащане на стойността на доставената енергия са възникнали като срочни и според общите условия месечните суми за топлинна енергия са били дължими в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Следователно при липсата на твърдения и доказателства за спиране или прекъсване на давността, съдът приема за погасени по давност всички месечни вземания, чиято изискуемост е настъпила преди повече от три години назад, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, с който момент законът свързва настъпването на последиците на подаване на исковата молба, т.е. преди 18.11.2022г.

Относно размерът и наличието на погасените по давност вземания съдът кредитира заключението на вещото лице по ССЕ, по което е направено заключение, че вземанията с настъпил падеж преди 18.11.2019г. са в размер на 326,23лева главница и 106,90лева лихва за забава. Същите за погасени по давност, поради което исковете в тази част следва да се отхвърлят и да се уважат за сумата от 2321.10лева главница и 347,91лева лихва.

При този изход на спора и на основание [чл. 78, ал. 1](#) и [ал. 8 ГПК](#) на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски. Представени са доказателства за направени разноски в размер на 860,00лева за държавна такса, възнаграждения за вещи лица и юрисконсулт, от които следва да се присъдят 737,00лева или 6/7, съобразно с уважената част от исковете.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ищецът дължи на ответника разноси, съобразно с отхвърлената част от исковете. Представителят на ответника Е. Д. претендира заплащане на адвокатско възнаграждение за безплатна правна помощ по реда на чл.38, ал.2 от ЗА. Такова се дължи в минималните размери по наредба №1 от 09.07.2004г., съобразно с отхвърлената част от исковете, в размер на 87,94лева или 1/7 от 615,55лева.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК ищецът дължи на ответника М. Делян направените разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 400,00лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ТС“ ЕАД с ЕИК ***** срещу М. О. Д. с ЕГН ***** искове с правно основание [чл. 79, ал. 1, пр. 1 33Д](#), вр. с [чл. 149 3Е](#) и [чл. 86 33Д](#), за заплащане на 378.18 лв. - главница, представляваща 1/7 от стойността на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.05.2019 г. до 30.04.2021г., 64.97 лв. – 1/7 от законната лихва за забава върху главницата за потребена топлинна енергия от 15.09.2020г. до 25.10.2022г., както и сума за услугата дялово разпределение за периода м.10.2019 г. - м. 04.2021 г. в размер 6,26 лв. – 1/7 от главницата за дялово разпределение, и 1,38 лв. - лихва за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г.

ОСЪЖДА „ТС“ ЕАД с ЕИК ***** да заплати на М. О. Д. с ЕГН ***** направените разноси в размер на 400,00лева за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Е. Д.Д. с ЕГН***** на „ТС“ ЕАД с ЕИК ***** на основание чл.79 , вр. с [чл. 149 3Е](#) и [чл. 86 33Д](#) 6/7 от сумата за доставена топлинна енергия в топлоснабденб имот с адрес: гр. С, ****, обл. С - град, общ. Т, ул. “Ш.П.” № 61, апартамент на партерния етаж, а именно 1989,51лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода 18.11.2019 г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва върху главницата от 18.11.2022г. до окончателното изплащане на вземането, 298,21лв. - законна лихва за забава върху главницата за потребена топлинна енергия от 15.09.2020г. до 25.10.2022г., както и сума за услугата дялово разпределение за периода м.10.2019 г. - м. 04.2021 г. в размер 37.55 лв. -

главница, ведно със законната лихва от 18.11.2022г. до окончателното изплащане на вземането, и 8.25 лв. - лихва за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г., КАТО ОТХВЪРЛЯ исковете до пълните предявени размери от 2269,05лева за главницата и 389,84лева за лихва за забава.

ОСЪЖДА Е. Д.Д. с ЕГН***** на „ТС“ ЕАД с ЕИК ***** на основание чл.79 , вр. с [чл. 149 3Е](#) и [чл. 86 3ЗД](#) 1/7 от сумата за доставена топлинна енергия в топлоснабден имот с адрес: гр. С, ****, обл. С - град, общ. Т, ул. “Ш.П.” № 61, апартамент на партерния етаж, 331,58лв. - главница, представляваща стойност на незаплатена топлинна енергия /ТЕ/ за периода м.01.05.2019 г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от 31.10.2023г. до окончателното изплащане на вземането, 49,70лв. - законна лихва за забава върху главницата за потребена топлинна енергия от 15.09.2020г. до 25.10.2022г., както и сума за услугата дялово разпределение за периода м.10.2019 г. - м. 04.2021 г. в размер 6,26 лв. - главница, ведно със законната лихва от 31.10.2023г. до окончателното плащане на вземането, и 1,38 лв. - лихва за периода от 01.12.2019г. до 25.10.2022г., КАТО ОТХВЪРЛЯ исковете до пълните предявени размери от 378,18лева за главницата и 64,97лева лихва за забава

ОСЪЖДА Е. Д.Д. с ЕГН***** да заплати на „ТС“ ЕАД с ЕИК ***** на основание чл.78, ал.1 от ГПК направените разноси, съобразно с уважената част от исковете, в размер на 737,00лева.

ОСЪЖДА на основание чл.38, ал.2 от ЗА „ТС“ЕАД с ЕИК ***** да заплати на адвокат Т. Стефан П. от САК възнаграждение за безплатна правна помощ в размер на 87,94лева, съобразно с отхвърлената част от исковете.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на „Б“ ООД като трето лице помагач на страната на ищеца.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от съобщението до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____